

у женѣ си другаркѣ на свои-ты чювства и на-
каны, намира, че жена му не му разбира, че на-
далечь отъ него е изостанѣла; а това никакъ си
го не бива. Мажъ и жена трѣбува да бѣдѣтъ
еднакви и равни помежду си, и основа на любовь-
тъ имъ трѣбува да бѣде взаимный почетъ, за-
чтото когото доста не почиташъ, него нито обы-
чашъ. За това найдобрѣ бы было еще испрѣво,
прѣзъ медены-ты дни, доклѣ еще мажъ-тъ е прѣ-
драгъ и на всичко готовъ, жена-та у врѣме да
го замоляше да ѝ стори добро да ѣ поучва той,
та да ѝ дотѣкми и допѣлни онова, чтото тя по-
напрѣжъ, по своѣхъ грѣшкѣ или не, е была оста-
вила на нехайство, и да ѝ бѣде той не само за-
крыльникъ прѣдъ свѣта, нѣ и водачъ въ по-
нната-тъчно просвѣщеніе. Колко часове и минуты изми-
нувать въ ситны, дребны приказки и въ празд-
ность! Лъма не бы могло да ся употрѣби това
врѣме по-добрѣ, ако мажъ-тъ залѣгнѣше да го по-
клони на просвѣщеніе и уработеніе на драгъ-тъ
си другаркѣ? Лъма съ това не бы ся вкоренило
еще по-добрѣ и домашне благополучіе и взаимна
истинска любовь? Навѣрно испомежду вы не ще
ся намѣри ни една, която не бы отговорила: „така
е, така и да бѣде!“

Жена-та наистинѣ ничто не бы изгубила, нито
бы станѣла, както ся казва, мажкарка, когато на-
мѣсто да одумва хора-та, намѣсто да кобиѣе и да
лудѣе за моды, намѣсто да чете или слуша без-
солны приказки и басны, залѣгнѣше отъ все сръ-
дце да си напои духа съ здравы мысли отъ добры
писатели, когато, намѣсто да слухти да научи что
станѣло и что ся рекло на мѣсто-то, глѣдаше съ